

тодів і використання навчальних технологій проблемно-пошукового характеру. Зміни у підструктурах досвіду тих, хто навчається, можливі, насамперед, за рахунок взаємодії з досвідом, яким володіють члени групи. Так, зміни у підструктурі вмінь можуть стати результатом співробітництва викладача у створенні проекту в групі, у побудові екологічного світу групи. Результати багаторічної практичної роботи впевнили, що застосування вказаного підходу, що є основою системи підготовки викладачів до проектування навчальних технологій, передбачає урахування психологічних особливостей слухачів.

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

*Рябошапка І. А., асистент
кафедри педагогіки та психології*

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Стратегія розвитку освіти в Україні передбачає ґрунтовне реформування всієї освітньої системи. Нині педагогічною наукою ведеться пошук нових моделей організації навчального процесу в закладах освіти, здатних утвердити якісно нові взаємини між суб'єктами навчання, націлених на гуманізацію навчання та активізацію навчально-пізнавальної діяльності студентів, які водночас із набуттям знань, умінь та навичок сприяли б формуванню творчої особистості, багатой інтелектуально, духовно. Виховання творчо мислячої, ініціативної особистості передбачає передусім перебудову всієї системи освіти. Це впливає на формулювання завдань навчання, визначення змісту педагогічного процесу і на вибір адекватних методів і засобів. І саме педагогічна творчість є поштовхом до інноваційних змін, яких так потребує сучасна освіта, адже важливою умовою творчості є сприйняття нового, здатність знаходити і порушувати проблему, незалежність поведінки та суджень, відмова від старих догм, критичність, сміливість та терпимість. Отже, існує проблема психологічної готовності викладачів до педагогічної творчості, що зокрема стосується і майбутніх викладачів економіки.

Готовність до педагогічної творчості, на нашу думку, слід розглядати як складне особистісне утворення, структура якого включає такі функціонально пов'язані між собою компоненти, як теоретичний або когнітивний (сукупність знань про управління навчальною діяльністю учнів різних категорій, педагогічну творчість та її специфіку) та практичний або операційно-діяльнісний (сукупність умінь необхідних для управління навчальною діяльністю учнів різних категорій та застосування педагогічних технік, спрямованих на формування творчої особистості), але найвагоміша роль належить особистісно-мотиваційному компоненту (сукупність професійних здібностей, які визначають успішність в майбутній викладацькій діяльності та емоційно-зацікавлене позитивне ставлення до педагогічної творчості).

Для розвитку індивіду як творчої і самодостатньої людини мотивація має вирішальне значення, тому ефективність навчальної діяльності прямим чином залежить від того, які мотиви студентів є смислоутворюючими. Для успішного навчання необхідно існування пізнавальних мотивів. Інтерес, цікавість — шлях до пізнання, і саме творча навчальна робота, орієнтована на особистість студента, стимулює навчальну діяльність, рівень розвитку студента, стимулює його творчість, активізує використання ним психолого-педагогічного досвіду. Тому для активізації творчої навчально-пізнавальної діяльності студентів протягом всього навчання при вивченні дисциплін «Психологія та педагогіка», «Психологія діяльності та навчальний менеджмент» постійно використовуються різноманітні інтерактивні форми та методи навчання — робота в малих групах, семінари-дискусії, мозкові атаки, кейси, презентації, дидактичні ігри тощо.

Оскільки спрямованість на творчу діяльність передбачає позитивне уявлення про себе, бажання пізнати себе, творчий інтерес, допитливість та потяг до пошуку нової інформації, фактів, викладачеві потрібно враховувати не тільки мотивацію студентів, а й їх самооцінку, потребу у самопізнанні та саморозвитку і на кожному етапі виконання студентом завдань всіляко заохочувати прагнення студента бути самим собою, вміння чути своє «Я» і діяти у відповідності з його «порадами» (на основі створення психологічної атмосфери взаємної поваги і рівності).

«Здатність до творчості — передумова максимального задоволення людини від обраної професійної справи». У зв'язку з цим, найголовнішим у навчальному процесі є завдання активізації людських ресурсів, що тісно пов'язане з місцем і роллю творчості в психічному розвитку та діяльності людини.